

مسئله تعديل حسابهای دنیای خارج

مسئله حساب معاملات با دنیای خارج

یک قلم از حسابهای مهمی که در محاسبه، درآمد ملی باید اقدام به محاسبه آن شود، حساب با دنیای خارج است: یعنی حساب کلیه معاملاتی که هر کشور با سایر کشورها انجام می‌دهد، ولی محاسبه این معاملات مسئله خاصی را مطرح می‌سازد که سعی می‌کنیم در سطور زیر به آن اشاره نموده و پس از بررسی راه حلهای مختلف، روش مطلوب را برای محاسبه حساب دنیای خارج از آن نتیجه بگیریم.

۱- مسئله حساب خارج:

اگر ساده‌ترین شکل حساب معاملات خارجی را در نظر بگیریم، این حساب بصورت زیر نوشته می‌شود:

$$(1) \quad E = I + N$$

که در آن E و I به ترتیب عبارتند از ارزش صادرات و واردات کالاهای و خدمات در طی سال مورد نظر به قیمت‌های جاری بدون در نظر گرفتن ارزش عوامل تولید از خارج. در اینجا فعلاً فرض شده است که ارزش عوامل (صادر یا وارد شده به کشور) صفر می‌باشد. بنابراین N در این رابطه مشخص‌کننده اضافه دریافت‌های (پرداختهای) کشور در معاملات با خارج می‌باشد.

اگر P_e و P_i به ترتیب شاخص قیمت‌های صادرات و واردات کالاهای و خدمات باشند در آن صورت ارزش E و I به قیمت‌های ثابت برابر مقادیر زیر خواهد بود:

$$E' = \frac{E}{P_e}, \quad I' = \frac{I}{P_i}$$

اگر مقدار N را به قیمت‌های ثابت برابر $I' - E'$ در نظر بگیریم در این صورت ممکن است که $I - E = N = E' - I'$ هر دو دارای یک علامت و یا بر عکس دارای علامتهای مختلف باشند. در صورتی که N مثبت باشد، معرف غنی تر شلن کشور به زبان دنیای خارج خواهد بود. بنابراین کاملاً منطقی است که در این صورت N' نیز باید مثبت شود. و بر عکس هنگامی که N منفی است، باید N' نیز منفی شود.

برای اینکه چنین شود، توسط محققان مختلف پیشنهاد شده است از پیش N را با اضافه نمودن یک ترم جدید به گونه‌ای تعديل کنیم که در قیمت‌های ثابت با افزودن یک متغیر T' رابطه زیر برقرار گردد:

$$E' + T' = I' + N' \quad (2)$$

$$\text{با در نظر گرفتن اینکه در رابطه بالا } \frac{N}{P_n} = N' \text{ خواهد بود.}$$

برای اینکه این موضوع فقط یک عمل ریاضی ثالث نگردد، لازم است که P_n منطقی باشد و علاوه بر آن ترم T' که بدین ترتیب در محاسبات وارد می‌شود دارای معنای اقتصادی باشد. حال به بررسی راه حل‌های مختلفی که برای این مسئله پیشنهاد شده است، می‌پردازیم:

۲- تجزیه‌های توسط «گری»^۱

الف - حساب معاملات خارجی بدون در نظر گرفتن درآمد عوامل تولید:
حساب معاملات خارجی را در تحت ساده‌ترین شکلش به صورت زیر در نظر می‌گیریم:

$$E = I + N$$

N عبارت است از اضافه درآمد کشور به قیمت جاری، اگر بتوانیم E و I را توسط شاخصهای P_n و P_i تعديل نماییم یعنی به قیمت‌های ثابت حساب کنیم مسلماً نمی‌توانیم این عمل را در مورد N نیز انجام دهیم. بنابراین، این سوال مطرح می‌شود که چگونه N را تعديل کنیم؟ «گری» شاخص P_n را به صورت زیر برای این موضوع پیشنهاد می‌نماید:

- اگر N مثبت باشد، می‌توان گفت که N را تشکیل داده است، یعنی N قسمتی از معاملات با خارج را تشکیل می‌دهد که برای واردات از آن استفاده نشده است، در این صورت ضریب تعديل N را می‌توان همان شاخص P_n انتخاب نمود.
 - در صورت منفی بودن، N قسمتی از واردات را تشکیل می‌دهد و در این حالت ضریب تعديل برابر P_n انتخاب می‌گردد.
- در نهایت داریم:

$$P_n = \begin{cases} P_n & \text{داریم} \\ P_i & \text{داریم} \end{cases} \quad \begin{array}{ll} E > I & \text{برای} \\ E < I & \text{برای} \end{array} \quad (3)$$

حال همان‌طور که قبلاً دیده‌ایم باید برای رسیدن به تعادل با قیمت‌های ثابت یک ترم T' را نیز وارد کنیم، به طوری که رابطه زیر برقرار شود:

$$E' + T' = I' + N' \quad (4)$$

که در آن $\frac{N}{P_n} = N'$ می‌باشد و P_n نیز توسط رابطه (3) مشخص شده است. بدین ترتیب از

1- R. C. Geary.

رابطه بالا نتیجه می‌شود که:

$$\begin{cases} T' = \frac{I}{P_i} \left(1 - \frac{P_i}{P_e}\right) I = ' \left(1 - \frac{P_i}{P_e}\right) & \text{در صورتی که } I > I \text{ باشد} \\ T' = -\frac{E}{P_e} \left(1 - \frac{P_e}{P_i}\right) = -E' \left(1 - \frac{P_e}{P_i}\right) & \text{در صورتی که } I < E \text{ باشد} \end{cases} \quad (5)$$

ملاحظه می‌شود که T' بر حسب اینکه P_i بزرگتر و یا کوچکتر از P_e باشد، مثبت و یا منفی خواهد بود. «گری» این مقدار تبدیل شده را برد (بساخت) حقیقی حاصل از تغییرات معاملات خارجی می‌نماید و این مقدار در صورتی که $I > E$ باشد برابر $\left(1 - \frac{P_i}{P_e}\right)$ و در صورت

عکس یعنی هنگامی که $I < E$ باشد برابر $\left(\frac{P_e}{P_i} - 1\right)$ خواهد بود. واضح است که این نتیجه، حاصل برد (بساخت) در یک واحد از معاملات خارجی می‌باشد.

ولی هنگامی، که گفته شود $P_e > P_i$ ، به معنای آن است که ما یک برد داریم، یعنی می‌گوییم که قیمت کالاهای صادراتی نسبت به قیمت‌های کالاهای وارداتی افزایش داشته و در سطح تجارت بین‌المللی موقعیت کشور را به بهبود گذاشته است. بنابراین T' به صورت بردی است که در نتیجه این بهبود حاصل شده است، و از آنجا مفید بودن وارد کردن ترم T' توسط «گری» روش می‌شود.

یادآوری: باید توجه داشت در حالتی که $I = E$ باشد نمی‌توان P_e را تعریف کرد، باوجود این ترم T' در این حالت به طور کامل تعریف شده و متصل تلقی می‌گردد. چون در واقع منطق سیستم ایجاد می‌کند که برای $O = N$ داشته باشیم $O' = N'$ در این صورت بنابر رابطه (۴) داریم:

$$T' = I' - E' = \frac{I}{P_i} - \frac{E}{P_e}$$

در نتیجه وقتی $I = E$ باشد در آن صورت از رابطه بالا نتیجه می‌شود:

$$T' = I' \left(1 - \frac{P_i}{P_e}\right) = -E' \left(1 - \frac{P_e}{P_i}\right)$$

بنابراین، دو مقدار مختلف T' در حالتی که $O < N < O'$ می‌باشند، دارای حد مشترکی خواهند بود که همان مقدار T' برای حالت $O = N$ می‌باشد و بدین ترتیب این حد وقتی $O = N$ است، کاملاً معین و متصل است.

حال پردازیم به حالتی که در آن یک کشور علاوه بر اینکه درآمدهایی از طریق دادوستدهای بین‌المللی دارد، درآمدهایی هم از طریق عوامل تولید از خارج نیز بدست می‌آورد.

ب- حساب معاملات خارجی با در نظر گرفتن درآمد عوامل تولید.

در این حالت حساب خارج به صورت زیر در می‌آید:

$$E + F = I + N \quad (6)$$

که در آن F عبارت است از حاصل پرداختها و دریافت‌های عوامل تولید از دنیای خارج به قیمت‌های جاری.

حاصل دریافت‌ها و پرداخت‌های معاملات خارجی به قیمت‌های جاری، بدون در نظر گرفتن سهم عوامل را با Nt نمایش می‌دهیم، در این صورت داریم:

$$Nt = E = I = N - F$$

ضریب تعديل P_f مربوط به F نیز بدین ترتیب توسط «گری» در حالات مختلف زیر تعیین شده است:

۱- حالتی که در آن $O > Nt > O$ یعنی وقتی که Nt منفی و F مثبت است در این صورت فرض می‌شود که F هزینه‌های مربوط به واردات را پرداخت می‌نماید، بنابراین $P_f = P_i$ انتخاب می‌شود.

۲- حالتی که در آن $O < Nt < O$ می‌باشد: در این صورت پرداخت‌های مربوط به عوامل خارج توسط صادرات پرداخت شده است. بنابراین حالت داریم:

$$P_f = P_e$$

۳- حالتی که در آن $O < Nt < F$ می‌باشد. در این حالت برای جبران F معادلش را از درآمدی که توسط واردات حاصل می‌شود، قرار می‌دهیم، علاوه بر آن در این حالت F دارای همان عالمتی است که Nt دارا می‌باشد، بنابراین می‌توانیم آن دو را از یک جنس بحساب آوریم. پس، در این حالت خواهیم داشت:

$$P_f = P_{nt} = P_o$$

۴- حالتی که در آن $O < Nt < F$ می‌باشد. در این صورت به همان دلایلی که در حالت قبل اشاره شد، خواهیم داشت:

$$P_f = P_{nt} = P_o$$

ملحوظه می‌شود که در هر چهار حالت ممکن داریم:

$$P_f = P_{nt}$$

P_{nt} همان مقداری است که قبلاً در رابطه (۳) تعیین شده است. و از آن نتیجه می‌شود که حاصل جمع جبری کل N باز هم توسط همین شاخص تعديل می‌گردد، بنابراین داریم:

$$P_n = \begin{cases} P_{ne} & E > I \\ P_i & E < I \end{cases}$$

و

$$P_f = P_n$$

بدین ترتیب هنگامی که درآمد (پرداخت)‌هایی بر اثر عوامل تولید از (به) دنیای خارج وجود دارد حساب خارج به قیمت‌های ثابت به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$E' + F' + T' = I' + N' \quad (۷)$$

به سادگی می‌توان ثابت کرد که در این صورت $N' = T'$ به وسیله رابطه (۵) تعیین می‌شود. از طرف دیگر باید توجه داشت که P_n و P_f هنگامی که $E = I$ می‌باشد معین نیستند.

مسئله تعديل حسابهای دنیای خارج و مسئله حساب معاملات با دنیای خارج

ولی T' همان طور که قبل از در سطور بالا دیده ایم هنگامی که $E = I$ می باشد معین و متصل است. و در این حالت $I' - E' = T'$ می باشد و رابطه (۷) (به شرط اینکه در این حالت $P_n = P_{\xi}$ باشد) برقرار است و این موضوعی است که منطقاً باید قبول کرد زیرا، در این حالت، N فقط بر اثر F حاصل می شود.

ج - تعمیم به حسابهای ملی با قیمتها ثابت:

در دنباله بحث بالا، «گری» می پردازد به بررسی اثر تعديل حسابهای دنیای خارج بر سایر حسابهای ملی با قیمتها ثابت.

برای ساده‌تر نمودن این بررسی ابتدا شمای حسابداری ساده‌زیر را که فقط در آن سه بخش، مؤسسات تولیدی و خدماتی، خانوارها و دنیای خارج در نظر گرفته شده و علاوه بر آن نیز حساب مؤسسات تولیدی و خدماتی به دو حساب یکی حساب درآمد و دستمزد (۸) و دیگری حساب سرمایه (k) تقسیم گردیده است، در نظر می‌گیریم، این حسابها را در تابلوی (۱) نشان می‌دهیم.

در اینجا فرض شده است که حاصل جمع جبری حساب دنیای خارج یعنی (N) دارای کسری می باشد و بدھی که بین صورت حاصل می شود، توسط مؤسسات پرداخت می‌گردد، و از طرف دیگر درآمد عواملی که از خارج وارد کشور می شود، یعنی (F) مورد استفاده مؤسسات قرار می‌گیرد.

حساب دنیای خارج که به صورت موازن پرداختها به قیمت جاری به جای موازن بازارگانی درآمده، توسط F بازپرداخت شده است.

در مورد T' (برد معاملات با خارج)، بنا بر تعریف، این رقم باید در قسمت مصارف حساب دنیای خارج با قیمتها ثابت ظاهر شود. از طرف دیگر، درج آن در قسمت حساب منابع مؤسسات به نظر اختباری می باشد، زیرا هیچ چیز از قبل ضمانت نمی کند که T' در حساب منابع مؤسسات درج گردد. چون به صورت جمع جبری واردات و صادرات محاسبه شده است، بنا بر این این رقم می تواند بخوبی در قسمت منابع حساب سرمایه و یا خانوار نیز بحساب آورده شود. بخش یا حساب بخشی را که باید از این برد معاملات با خارج بهره مند گردد نمی توان در این روش از قبل مشخص کرد.

با وصف این در سیستمهای حسابداری ملی که در آنها تمام افرادی که تولید کننده می باشند، جزو مؤسسات بحساب آورده می شوند، این راه حل قابل قبول خواهد بود. و در آن صورت، درج T' در قسمت منابع حساب انتصابات یا درآمد و دستمزد مؤسسات امکان می دهد تا درآمد ملی به قیمتها ثابت یعنی (R') را به صورت حاصل جمع تولید ناخالص یعنی (Q') و درآمدهایی که از خارج برای کشور حاصل می گردد یعنی (F') و برد حاصل که از معاملات خارجی یعنی (T') حاصل می شود همه را به قیمتها ثابت محاسبه کنیم، و چون این افلاط تعادل را در حساب مؤسسات به قیمتها ثابت (ستون ۹ و ۱۳) برقرار می کنند، در این صورت داریم:

$$R' = Q' + F' + T'$$

کاملاً منطقی بنظر می رسد که فرض کنیم بردی که از معاملات با دنیای خارج حاصل می گردد بر تولید ملی واقعی (با قیمتها ثابت) افزوده می شود تا از حاصل آنها درآمد حقیقی

در این جدول داریم:

C = مصرف خانوار
 R = درآمد پرداختی نویسندگان

Q = تولید مواد میوه و سبزی
 S = اعضا از که خانوار در اختیار مواد میوه و سبزی داشته باشد (بافت) تجارت خارجی

نامه فقرهای ثابت
نامه فقرهای خارجی

نامه فقرهای ثابت	نامه فقرهای خارجی	مصارف	منابع	مصارف		منابع		مصارف		منابع	
				K	a	K	a	K	a	K	a
۱۵	۱۰	۱۲	۱۳	۱۷	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۴	۱
I	R	Q	E	C	K	R	S	N	F	F	N
N	T	S'	F'	T'	F'	T'	F'	N			

الات و خدمات
ازدواجات
اعبارات به داخل
پلی یا بودنی خارج
درآمد عوامل
برد (بافت) تجارت خارجی

مسئله تبدیل حسابهای دنیای خارج و مسئله حساب معاملات با دنیای خارج

ملی بدست آید (واضح است که باخت موجب کاهش خواهد شد).
و اما در مورد نحوه عمل تبدیل آماری توصیه شده توسط «گری»، این عمل به صورت

ذیر انجام می‌شود:

جریان منابع در قسمت کالاها و خدمات یعنی K' , E' , C' و I' هریک توسط شاخصهای مربوطشان تبدیل می‌گردند این شاخصها عبارتند از: شاخص قیمت کالاهای سرمایه‌ای، کالاهای مصرفی، شاخصهای قیمت کالاهای صادراتی و وارداتی. بهمین ترتیب بر مبنای فرآوردادی که قبلاً مشخص شده است در مورد حساب دنیای خارج شاخص مربوط به (N) بسکار بوده می‌شود (همچنین برای (F) نیز از همان شاخص (N) استفاده می‌گردد).

سایر متغیرهای جاری با قیمت‌های ثابت توسط عمل تفرقی در معادلات حسابداری به

ترتیب زیر حاصل می‌شود:

– منابع و مصارف برای کالاها و خدمات (سطر اول) یعنی

$$Q' = K' + C' + E' - I'$$

– حسابهای خارج (ستون ۱۲ و ۱۶):

$$T' = I' + N' - E' - F'$$

– حساب در آمد و دستمزد مؤسسات (ستون ۹ و ۱۲):

$$R' = Q' + F' + T' ;$$

– حساب خانوار (ستون ۱۱ و ۱۵):

$$S' = R' - C'$$

د- نقاط ضعف روش «گری»

در شمای در نظر گرفته شده، از ده متغیر جاری شش عددشان توسط شاخصهای مستقل بروزنزا (Exogenous) تبدیل گردیده، و چهارتای باقی مانده نیز توسط برقراری تعادل در معادلات به قیمت‌های ثابت محاسبه شده است سه کمیت از این چهار کمیت یعنی (Q', R', S') با استفاده از شاخصهای تبدیل‌کننده درونزا (Endogenous) بدست می‌آید. لاقل دوکمیت از این سه کمیت عبارتند از حاصل جمع جبری حسابهای افراد یعنی (S') و مسی توان این سؤوال را در اینجا مطرح کرد که چرا روش تفاضل^۱ که در مورد معاملات با دنیای خارج بکار رفته در مورد آنها نیز بکار بوده نشده است؟ «کوریس»^۲ علاوه بر نقطه ضعفی که ذکر گردید انتقاد دیگری بر روش «گری» وارد آورده است. بنابرگن این محقق، در صورتی که ما با یک تراز مثبت در معاملات خارجی روبرو باشیم، در این حالت T' مستقل از تغییرات صادرات یعنی E' خواهد بود، چون وقتی $I' > E'$ می‌باشد داریم:

$$T' = I' \left(1 - \frac{P_1}{P_0}\right) \quad (8)$$

1- Residual

2- R. Courbis

و بر عکس هنگامی که تراز معاملات خارجی منی گردد، یعنی وقتی $E' < E$ است داریم:

$$T' = -E' \left(1 - \frac{P_e}{P_i} \right) \quad (9)$$

یعنی T' مستقل از E' می‌گردد.

این محقق اظهار می‌دارد که «اگر ما دارای یک تراز مشتباشیم، بنابراین بیشتر صادر خواهیم نمود، در نتیجه T' باید افزایش یابد، یا به عبارت دیگر T' مستقل از E نخواهد بود و همین طور در حالت عکس».

ولی همان‌طور که بعضی از محققان اظهار می‌دارند، معلوم تیست که به چه علت چنین نتیجه‌ای باید گرفته شود، زیرا T' بطریقه‌ای ساخته می‌شود که قادر باشد تا بود حاصل از معاملات خارجی را که فقط بر اثر تغییرات رابطه مبادله تجارت خارجی ایجاد می‌شود اندازه‌گیری نماید، یعنی تغییرات قیمتی‌ها صادرات و واردات و نه تغییراتی که بر اثر حجم واردات و صادرات حاصل می‌شود.

بنابراین نباید متعجب بود که چرا T' نیست به تغییرات حجم معاملات که اثری بر قیمتها ندارند حساس نیست، چون این همان فرضی است که «کوریس» خود در مورد محاسبه T' نموده است، چون محقق در روش پیشنهادی خود منذک می‌شود که «در مورد E و I تغییرات محدودی را در نظر دارد بطوری که این تغییرات موجب تغییراتی در قیمتها نمی‌گردد».

بدین ترتیب، این انتقاد به نظر درست نمی‌رسد ولی این اصر به معنای آن نیست که همان‌طور که «کوریس» پیشنهاد نموده است نباید T' را بن یک برد در مورد صادرات و یک باخت در مورد واردات تقسیم نمود.

۳- روش «استیوول»:

برای معرفی کردن تر «استیوول» ابتدا در اینجا همان روش قبلی یعنی مراجعه به یک شمای ساده حسابداری را جهت استدلال پیش می‌گیریم و پس از آن عیناً دلایل مؤلف را دنبال می‌کیم.

معادلات حسابداری تابلوی (۲) به قیمتی‌ها جاری به صورت زیر می‌باشد:

$$\left. \begin{array}{l} K + C + E = Q + I \\ C + S = R + F \\ K + N = S \\ E + F = I + N \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{منابع و مصارف کالاهای و خدمات} \\ \text{انتصادات خانوارها} \\ \text{سرمایه‌گذاری مؤسسات تولیدی و} \\ \text{خدماتی} \\ \text{حساب دنیای خارج} \end{array} \quad (10)$$

«استیوول» کلیه معادلات سیستم (۱۰) که به صورت جاری می‌باشند با یک شاخص تعديل‌کننده ثابت مثل شاخص قیمتها که مشخص کننده سطح قدرت خرید پول داخلی می‌باشد

1- Terms of trade

۲- مراجعه شود به روش «کوریس».

3- G. Stuvel

تغییل می‌کند. برای این منظور طرفین هریک از معادلات فوق را به شاخص مذکور تقسیم می‌نماید. اگر کمیت جاری غیر مشخصی را به قیمت‌های جاری به A نمایش بدهیم، و کمیت جاری متضاظر آن را که با قیمت‌های واحدی تغییل می‌شود با " A' " مشخص کنیم. واضح است که سیستم معادلات حسابداری که قبل از چنین تغییلی متعادل بوده است، پس از تغییل نیز متعادل باقی خواهد ماند. این عمل را در مورد سیستم (۱۰) انجام می‌دهیم و در نتیجه سیستم جدید نیز متعادل می‌ماند، زیرا کلیه متغیرهای آن به یک مقادار واحد تقسیم می‌شوند.

پس از آن «استیوول» همین عملیات را در مورد کالاهای و خدمات بجز تولید یعنی Q ولی این بار با در نظر گرفتن شاخصهای مخصوص برای هر عمل انجام می‌دهد^۱. کمیتی که بدین ترتیب حاصل می‌شود با ' A' نمایش می‌دهیم. پس از آن از سیستم (۱۰) تغییل شده با شاخص یکنواخت یعنی " A' " یک بار کمیت تغییل شده با شاخص مخصوص ' A' را کسر می‌کنیم و یک بار به آن می‌افزاییم. واضح است که سیستم (۱۱) که بدین ترتیب از سیستم (۱۰) نتیجه می‌شود به صورت متعادل باقی می‌ماند.

$$(11) \left\{ \begin{array}{l} (K'' - K') + K' + (C'' - C') + C' + (E'' - E') + E' = Q'' + (I'' - I') + I' \\ (C'' - C') + C' + S'' = R'' + F'' \\ (K'' - K') + K' + N'' = S'' \\ (E'' - E') + E' + F'' = (I'' - I') + I' + N'' \end{array} \right.$$

حال اگر ($\Delta A' = A' - A''$) فرار دهیم [برد یا باخت قدرت خرید کالاهای و خدمات به قیمت‌های واقعی (ثابت)] و اگر قبول کنیم که شاخص قدرت خرید پول به صورت میانگین هارمونیک موزونی از شاخص قیمت‌های مخصوص هریک از اجزا تولید ناخالص داخلی یعنی Q خواهد بود^۲، در آن صورت می‌توان سیستم (۱۱) را به صورت زیر نوشت که در آن قدرت خرید پول در معاملات خارجی ظاهر شده است و در معادله دوم سیستم (۱۱) از معادله اول که مشخص کننده کالاهای و خدمات و یا تولید به قیمت‌های ثابت به معنای سیستم «گری» می‌باشد مجزا می‌شود.

بدین ترتیب «استیوول» حساب تولید را به دو قسم تقسیم می‌نماید:
— حساب تولید به قیمت‌های ثابت یا قیمت‌های حقیقی.

۱— یعنی برای هریک از اجزا تشکیل‌دهنده Q مثل C , K , E و I شاخص مخصوص به خود.

۲— اگر قبول کنیم که $Q'' = Q' = \frac{Q}{P} = \frac{C}{P_C} + \frac{K}{P_K} + \frac{E}{P_E} - \frac{I}{P_I}$

و با در نظر گرفتن:

$Q = C + K + E - I$ بنابراین باید پذیرفت که رابطه زیر که همان تعریف میانگین هارمونیک موزون می‌باشد، برقرار است:

$$\frac{1}{P} = \frac{\frac{C}{P_C} + \frac{K}{P_K} + \frac{E}{P_E} - \frac{I}{P_I}}{C + K + E - I}$$

حساب دیگری که آنرا به نام «حساب اثر ساختمان قیمتها» - **Price Structure** و با عبارت دیگر «حساب مزیتهای درآمدی مبادلات income effects account» می‌نماید. این حساب تغییرات قدرت خرید پول را یان می‌کند، در این صورت داریم:

الف - اقتصاد ملی:

$$\begin{cases} K' + C' + E' = Q'' + I' \\ \Delta K' + \Delta C' + \Delta E' = \Delta I' \\ C' + S'' = R'' + \Delta C' + F'' \\ K' + N'' = S'' + \Delta K' \\ E' + F'' + \Delta I' = I' + \Delta E' + N'' \end{cases} \quad (12)$$

ب - حساب دنیای خارج
برد حاصل از معاملات با دنیای خارج در نتیجه تغییرات قیمتها به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$T'' = \Delta I' - \Delta E'$$

ملاحظه می‌گردد که T'' در معادلات دوم و پنجم سیستم معادلات (۱۲) ظاهر شده است:
 $\Rightarrow T'' = \Delta I' - \Delta E' = \Delta C' + \Delta K'$

$\Rightarrow T'' = \Delta I' - \Delta E' = I' - E' + N'' - F''$

معادله دوم در آخرین سطر تابلوی (۲) ظاهر شده است و معادله پنجم مشخص کننده تعادل در حساب خارج در همین تابلو می‌باشد (ستون ۱۲ و ۱۶).
 از طرف دیگر، چون داریم:

$$\Delta I' \equiv I' - I'' = \frac{I}{P_i} - \frac{I}{P}$$

و همچنین:

$$\Delta E' \equiv E' - E'' = \frac{E}{P_e} - \frac{E}{P}$$

در نتیجه خواهیم داشت:

$$T'' = I' \left(1 - \frac{P_i}{P}\right) - E' \left(1 - \frac{P_e}{P}\right) \quad (13)$$

با مقایسه معادلات (۸) و (۹) با (۱۳)، ملاحظه می‌گردد که فرق بین T'' پیشنهاد شده توسط «استیوول» و T' «گری» در این است که در T'' «استیوول» علاوه بر در نظر گرفتن نسبت قیمت‌های صادراتی و وارداتی حجم صادرات و واردات را نیز دخالت داده است. بنابراین فرمول اخیر امکان می‌دهد تا اثر همزمان قیمتها و حجم صادرات و واردات را در T'' محاسبه نماییم.

با وجود اینکه در نظر اول روش «استیوول» بی‌اشکال بنظر می‌رسد ولی دارای نقص

مهمی می باشد. در واقع مزیتها و معایب T'' به روش «استیوول» بر عکس T' به روش «گری» می باشد.

مزیتها :

با در نظر گرفتن فرمول (۱۳) یعنی:

$$T'' = E' \left(\frac{P_e}{P} - 1 \right) - I' \left(\frac{P_i}{P} - 1 \right)$$

ترم اول یعنی $E' \left(\frac{P_e}{P} - 1 \right)$ را در این فرمول در نظر می گیریم. در صورتی که P

باشد این ترم مثبت خواهد بود، یعنی اگر قیمتها صادراتی نسبت به سطح عمومی قیمتها داخلی یعنی P افزایش یابد. این جمله مثبت است، بنابراین فرمول قادر خواهد بود که برد حاصل در نتیجه بهبود موقعیت کشور را نسبت به موقعیت بازار جهانی بدست دهد. به همین نحو جمله $I' \left(\frac{P_i}{P} - 1 \right)$ باخت حاصل شده بر اثر واردات در صورتیکه موقعیت کشور نسبت به بازار جهانی بدتر شده باشد، را مشخص می نماید، چون در آن صورت $P_i > P$ خواهد بود. با در نظر گرفتن آنچه که در مورد (T') به روش «گری» می دانیم، T'' به روش «استیوول» از این نظر قانع کننده تر است. چون T' قادر بود که برد و باخت را فقط در مورد نفاضل صادرات و واردات مشخص نماید.

معایب:

در هر دو حالت از نظر حسابداری متغیرهای انحرافی T' و T'' میان یکدیگر عمل می کنند. T'' به روش «استیوول» چون T' به روش «گری» از نقطه نظر حسابداری حساب خارج را بدھکار و در مقابل یک یا چند حساب داخلی را بستانکار می کنند. ولی وارد کردن شاخص کلی قیمتها داخلی یعنی P در روش «استیوول» امکان نقل و انتقال درآمد و زیان را توسعه قیمتها بین مؤسسات و افراد داخلی نیز فراهم می نماید.

فرض کنیم که قیمتها در تجارت خارجی کشوری تغییر نکند (به طوری که بصورت شاخص داشته باشیم $P_e = P_i = P$) ولی بر عکس سطح عمومی قیمتها داخلی افزایش یابد ($P > P_i$) واضح است که، در هر دو روش برای دنیای خارج این تغییر قیمت داخلی هیچ تأثیری نخواهد داشت و بر اثر این عمل خارج نه بر دی خواهد داشت و نه باختی. بر عکس T'' یعنی فرمول (۱۳) در این حالت به صورت زیر در می آید:

$$T'' = (I - E) \left(1 - \frac{1}{P} \right) \quad (14)$$

و در این صورت اگر $O < I - E$ باشد T'' مثبت بوده و در صورتی که $O > I - E$ باشد T'' منفی میگردد.

در وهله اول این نتیجه عجیب بنظر می رسد: به طوری که این شاخص نشان می دهد که اقتصادی که دارای تراز خارجی منفی باشد، برنده است و در صورت عکس یعنی وقتی دارای

مسئله تعديل حسابی دنیای خارج و مسئله حساب معاملات با دنیای خارج

تراز خارجی مثبت است باز نه می‌باشد. و این عیب بزرگ این شاخص است که قادر نیست مسئله برد (باخت) بین یک اقتصاد را از برد و باختی که در نتیجه ترقی قیمتها در داخلی بین مؤسسات داخلی کشور (واردکنندگان و صادرکنندگان) ایجاد می‌شود مشخص نماید. زیرا این برد و (باخت) بین این اقتصاد و دنیای خارج ایجاد نمی‌شود، بلکه بین صادرکنندگان و سایر مؤسسات داخلی ایجاد می‌گردد. در نهایت باید گفت که از جیب مصرف‌کنندگان و صادرکنندگان به صندوق واردکنندگان ریخته می‌شود. به طوری که اگر فرض کنیم که سایر عوامل ثابت مانده باشند، واردکنندگان به علت ثابت ماندن P_i کالاهای را گرانتر نمی‌خرند ولی چون سطح قیمتها داخلی بالا رفته است ($P > P_i$) این کالا را گرانتر می‌فروشند و بنابراین در این حالت واردکنندگان همیشه برآنده خواهند بود. ولی در جمع اثر واردات از نظر ارزش نسبت به صادرات فزونی یابد، نتیجه نهایی یعنی تفاضل صادرات و واردات یک برد برای کل مؤسستی است که بکار تجارت خارجی اشتغال دارند و باخت در حالت عکس و چنانچه این امر پایدار باشد واضح است که چنین مؤسستی بیشتر تمایل دارند وارد کننده باشند ناصادرکننده کالاهای و خدمات^۱. بر عکس در مقابل این برد (یا حالت عکس یعنی باخت) با زندگانی (یا بر عکس برندگانی) بین سایر مؤسسات داخلی و نه در دنیای خارج – که در این حالت بیچوچه تغییرات سطح قیمتها داخلی در وضعشان مؤثر نمی‌باشد – وجود خواهد داشت.

واضح است که این یک حالت استثنایی است چون حداقل در اینجا دولت دخالت می‌کند و با افزایش حقوق گمرکی و سود بازرگانی P_i را تغییر می‌دهد. ولی در صورتی که دولت از تولیدات داخلی حمایت نکند و مالیات‌هایی را که از این راه دریافت می‌دارد همراه با کمکهای بیشتری صرف پیشبرد تکنولوژی و تولیدات داخلی ننماید، این سیاست نیز چاره‌ساز نخواهد بود چون در نهایت این مصرف‌کننده است که بدون امید هیچ نتیجه‌ای ترقی قیمتها را تحمل می‌کند.

بنابراین به طور وضوح دیده می‌شود که "T پشنها دی در روشن «استیوول» نقل و انتقالات در آمدی را که در اثر تغییرات قیمتها بین مؤسسات داخلی ایجاد می‌گردد، پوشیده می‌دارد و آن را در نتیجه معاملات بین داخل و دنیای خارج جلوه می‌دهد.
اگر $P = P_i$ باشد، پدیده‌ای که ممکن بنظر می‌رسد، ولی مخالف با قیمت واردات یعنی P_i در آن صورت رابطه (۱۳) به صورت زیر در می‌آید:

$$T'' = I' \left(1 - \frac{P_i}{P_o} \right) \quad (15)$$

ملاحظه می‌شود که در این حالت همان فرمول (۸) «گری» بدون اینکه فرض کرده باشیم که اقتصاد در حالت یک تراز تجارت خارجی مثبت است، حاصل می‌گردد.
در این حالت، نقل و انتقالات در آمدی بین این کشور و دنیای خارج دوباره ظاهر می‌شود، زیرا صادرکنندگان قادر خواهند بود، ترقی قیمتها داخلی را به دنیای خارج تحمل نمایند. بدین ترتیب هیچ یک از روشهای پشنها دی «گری» و «استیوول» کامل نیست و هر کدام دارای معایبی می‌باشد.

۱— تمايلی که بنظر می‌رسد بيشتر در بين تجار کشورهایي نظير کشور ما وجود داشته است.

خواص منطقی که شاخص تعدیل کننده حسابهای دنیای خارج باید دارا باشد

با بررسی انتقادی که از روش‌های «گری» و «استیوول» انجام شد این سوال مطرح می‌شود که در این صورت شرایط منطقی که می‌توان برای بدست دادن شاخص تعدیل کننده‌ای، مثل جهت تعدیل N و همچنین تعیین میزان برد (باخت) معاملات با خارج یعنی T' در نظر گرفته شود، با توجه به انتقادهایی که قبلاً در سطور بالا به آنها اشاره کرده‌ایم، منطقاً می‌توان خواص ذیر را مشخص نمود:

الف - خواص شاخص تعدیل کننده N :

- I P_n باید بستگی به قدرت خرید پولکشور (پول ملی) در بازار بین‌المللی داشته باشد.
- II اگر حساب معاملات خارجی کشور را با قیمت‌های ثابت با دنیای خارج و حساب دنیای خارج با قیمت‌های ثابت را با کشور در نظر بگیریم، تفاضل مثبت N' یکی باید درست توسط تفاضل منفی دیگری جریان شود.

ب - خواصی که عبارت برد (باخت) یا T' باید داشته باشد:

- III - مقدار برد (باخت) T' در معاملات کشور مورد نظر با خارج را باید توان بصورت برد (باخت) حاصل شده در نتیجه بهبودی (عقب رفت) موقعیت آن کشور در بازار بین‌المللی تعیین کرد، یا عبارت دیگر، T' باید بصورت تفاضل برد حاصل شده در اثر صادرات و باخت حاصله در اثر واردات مشخص شود.

- IV برد (باخت) معاملات کشور یعنی T' باید عیناً برای برآخت (برد) دنیای خارج در معاملات با کشور باشد.

به سادگی می‌توان ملاحظه نمود که شرط II موجب برقراری شرط IV می‌شود و برعکس، علاوه بر آن اگر شرط I برقرار نباشد شرایط II و IV برقرار نخواهند بود. حال با در نظر گرفتن این شرایط به بررسی روش «کوربیس» می‌پردازیم:

۴ - روش پیشنهادی توسط «کوربیس»

الف - فرم P_n و T' :

فرض کنیم که N را توسط یک شاخص P_n که ترکیب خطی محدودی از شاخصهای P_1 و P_e می‌باشد، به همان طریقه‌ای که «گری» در روش پیشنهاد نموده است تعدیل کنیم. در این صورت این شاخص شرایط I و II را برقرار می‌کند. در نتیجه داریم:

$$P_n = \alpha P_e + (1 - \alpha) P_1 \quad 0 \leq \alpha \leq 1 \quad (15)$$

و برای T' خواهیم داشت:

$$T' = E' \left[\frac{1}{\alpha + (1 - \alpha) \frac{P_1}{P_e}} - 1 \right] - I' \left[\frac{1}{(1 - \alpha) + \alpha \frac{P_e}{P_1}} - 1 \right] \quad (16)$$

مسئله تبدیل حسابهای دنیای خارج و مسئله حساب معاملات با دنیای خارج

در اینجا موقتاً فرض می‌شود که در آمدی بابت عوامل تولید نخواهیم داشت، یعنی داریم:

$$\text{با قیمتها} \quad E = I + N$$

$$\text{با قیمتها} \quad \text{ثابت} \quad E' + T' = I' + N'$$

در اینجا T' مثبت خواهد بود اگر و فقط اگر P_i بزرگتر از P_n باشد، یعنی اگر موقعیت

این کشور در بازار جهانی بهبود یافته باشد و منفی است در صورتی که P_n از P_i کوچکتر شود،

یعنی اگر موقعیت کشور در این بازار مساعد نبوده و عقب رفته باشد. بالاخره ملاحظه می‌شود

که T' به صورت نفاضل برد حاصل از صادرات و باخت حاصل از واردات از دنیای خارج مشخص می‌شود. بنابراین T' نیز دارای خواص ذکر شده در بالا می‌باشد.

حال پردازیم به مشخص نمودن ضریب α . دو وضعیت زیر را ملاحظه می‌کیم:

۱- وقتی $I = O$ می‌گردد، یعنی وقتی $E = N$ باشد. می‌توان گفت که در این صورت

N در نتیجه E حاصل می‌شود، بنابراین در این حالت $P_n = P_i$ می‌باشد، یعنی برای $E = N$

$$\text{داریم } \alpha = 1$$

به همین ترتیب وقتی $E = O$ باشد واضح است که $O = \alpha$ خواهد بود.

۲- اگر از یک طرف کشور مربوط را در نظر بگیریم و از طرف دیگر دنیای خارج

را، صادرات یکی درست برای واردات دیگری و برعکس خواهد بود، بنابراین شاخص P_n

یکی درست برای شاخص P_i دیگری و برعکس می‌شود. بنابراین اگر بخواهیم که شرایط II و

IV برقرار گردد، باید الزاماً برای p_n یک رابطه مقارنی از E و I در نظر گرفته شود.

با درنظر گرفتن دو وضعیت بالا ملاحظه می‌شود که به طور طبیعی به این نتیجه می‌رسیم

که α را به صورت رابطه زیر در نظر بگیریم:

$$\alpha = \frac{E'}{E' + I'} \quad (17)$$

و از آنجا P_n از رابطه زیر حاصل می‌شود:

$$P_n = \alpha P_o + (1 - \alpha) P_i = \frac{E' P_o + I' P_i}{E' + I'}$$

که در نتیجه داریم:

$$P_n = \frac{E + I}{E' + I'} \quad (18)$$

این شاخص حتی توسط کمیتهايی که در ساختمنش شرکت دارند خواص I و IV را که

قبل از اشاره نموده‌ایم برقرار می‌کند. ولی این موضوع جهت پذیرش آن به عنوان شاخص

تبدیل کننده N کافی نیست، بلکه لازم است که خود P_n دارای یک معنای اقتصادی باشد.

ب - تغییر اقتصادی P_n :

الصادرات با قیمتهاي جاري برابر E و با قیمتهاي ثابت برای E' موجب جريان مقداری

پول در جهت عکس برای E می‌شود که با قیمتهاي ثابت اين مقدار برای E' خواهد بود.

به همین نحوه واردات موجب جريان مقداری پول به خارج با قیمتهاي ثابت برای I' و با

قیمت‌های جاری برابر I می‌گردد. شاخص P_n که در بالا بدست داده شده است عبارت است از شاخص تبدیل‌کننده پرداختهای بین‌المللی و یا شاخص قدرت خرید بین‌المللی پول ملی. با در نظر گرفتن اینکه N عبارت از باقی‌مانده پرداختها و دریافت‌های کشور می‌باشد، بنظر کاملاً منطقی می‌رسد که در نهایت N توسط شاخص پیشنهادی P_n تبدیل شود. اگر به آنچه قبل از در مورد خواص منطقی شاخص تبدیل‌کننده حسابات دنیای خارج گفته شد توجه شود ملاحظه می‌گردد که نه تنها شاخص:

$$P_n = \frac{E + I}{E' + I'}$$

به این خواص و حالاتی خاص $O = E = 0$ و $O = I$ پاسخگو می‌باشد، بلکه کلیه شاخصهایی که به صورت:

$$(P_n = \frac{E + I}{E' + I'})^T$$

برای تمام مقادیر $O > 0$ باشند نیز دادای خواص ذکر شده خواهند بود. بنابراین بنظر می‌رسد بی‌نهایت شاخص برای این تبدیل وجود خواهد داشت و مسئله باز، مشکل انتخاب خواهد بود. ولی همان‌طور که بعداً در تعبیر اقتصادی T' نشان خواهیم داد، شاخص تبدیل‌کننده پول (در اینجا یعنی P_n) باید تابع همگن مرتبه اولی از قیمت‌ها باشد. بنابراین باید γ برابر یک اختصار گردد. یعنی شاخص:

$$P_n = \frac{E + I}{E' + I'}$$

تنهای شاخص مورد نظر می‌باشد.

ج - حالتی که درآمد عوامل نیز وجود دارد:

در آنچه که تاکنون بیان گردیده، فرض شده بود که «درآمد عوامل از دنیای خارج» به اقتصاد مملکت وارد نمی‌گردد. بنابراین لازم است این حالت را نیز در اینجا مورد مطالعه قرار دهیم. در این صورت داریم:

$$(19) \quad E + F = I + N$$

که در آن F عبارت است از نتیجه پرداختها و دریافت‌های حاصل از عوامل معاوضه شده با دنیای خارج. با در نظر گرفتن معنای شاخص P_n ، کاملاً منطقی بنظر می‌رسد، که F را نیز با همین شاخص تبدیل نماییم، بنابراین از آنجا نتیجه می‌شود F در رابطه (19) نیز با همین شاخص تبدیل گردد، به طوری که خواهیم داشت.

$$N' = \frac{N}{P_n}; \quad F' = \frac{F}{P_n}, \quad P_n = \frac{E + I}{E' + I'}$$

در این صورت حساب دنیای خارج با قیمت‌های ثابت به صورت زیر در می‌آید:

$$(20) \quad E' + F' + T' = I' + N'$$

۱- تعبیر اقتصادی T' را به فرصت دیگری موقول می‌کنیم.

مسئله تبدیل حسابهای دلایی خارج و مسئله حساب معاملات با دلایی خارج

و به آسانی می‌توان تحقیق نمود که T' بهمان صورت قبلی بعنی:

$$T' = E \left[\frac{1}{\alpha + (1 - \alpha) \frac{P_1}{P_0}} - 1 \right] - I' \left[\frac{1}{(1 - \alpha) + \alpha \frac{P_0}{P_1}} - 1 \right]$$

و

$$\alpha = \frac{E'}{E' + I'}$$

باقی خواهد ماند.

بدین ترتیب ارقام تجارت خارجی را که توسط شاخص «گوریس» به قیمتی‌های ثابت تبدیل شده‌اند همراه با نتیجه معاملات با خارج در تابلوی (۳) خواهیم داشت؛ حال برای اینکه نشان دهیم تغییرات T' به چه هوامی بستگی دارد کافی است با در نظر

گرفتن متغیر $\alpha = \frac{E'}{E' + I'}$ و وارد کردن متغیرهای جدیدی به صورت

$$P = \frac{P_1}{P_0} \quad U = \frac{I}{E}$$

$$T' = \frac{E}{P_0} \left[\frac{\frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} - 1}{\frac{\frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} + \frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} \frac{P_1}{P_0}}{\frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} + \frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} \frac{P_0}{P_1}}} - 1 \right] - \frac{I}{P_1} \left[\frac{\frac{1}{\frac{I}{P_1} + \frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} \frac{P_0}{P_1}} - 1}{\frac{\frac{1}{\frac{I}{P_1} + \frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} \frac{P_0}{P_1}} + \frac{1}{\frac{I}{P_1} + \frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} \frac{P_1}{P_0}}}{\frac{1}{\frac{I}{P_1} + \frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} \frac{P_0}{P_1}} + \frac{1}{\frac{I}{P_1} + \frac{1}{\frac{E}{P_0} + \frac{I}{P_1}} \frac{P_1}{P_0}}} - 1} \right]$$

$$T' = \frac{E}{P_0} \left[\frac{\frac{1}{1 + \frac{I}{E} \frac{P_0}{P_1}} + \frac{1}{1 + \frac{E}{I} \frac{P_1}{P_0}} \frac{P_1}{P_0}}{1 + \frac{1}{E} \frac{P_0}{P_1} + 1 + \frac{1}{I} \frac{P_1}{P_0}} - 1 \right] - \frac{I}{P_1} \left[\frac{\frac{1}{1 + \frac{E}{I} \frac{P_1}{P_0}} + \frac{1}{1 + \frac{I}{E} \frac{P_0}{P_1}} \frac{P_0}{P_1}}{1 + \frac{1}{I} \frac{P_1}{P_0} + 1 + \frac{1}{E} \frac{P_0}{P_1}} - 1 \right]$$

با قراردادن متغیرهای جدید در این رابطه و خلاصه کردن آن، رابطه زیر بدست می‌آید:

$$T' = \frac{E}{P_0} \frac{U(1 - P)}{P(1 + U)} + \frac{I}{P_1} \frac{1 - P}{1 + u}$$

تаблицه ۳- محاسبه تجارت خارجي به قيمتهای ثابت و نتیجه مبادلات خارجي

$1 - \alpha$	$\alpha = \frac{E'}{E' + I'}$	E'	T'	$N' = \frac{N}{P_n} P_n = \frac{E + I}{E' + I'}$	$E' + I'$	$I' = \frac{1}{P_i} E' = \frac{E}{P_o}$	P_i	P_o	$N = E - I$	$E + I$	I	E	سال	
۰/۲۹	۰/۷۱	-۱۷۸/۲	۲۶/۶	۲۵/۴	۳۵۰/۵	۹۹/۴	۲۵۱/۱	۴۸/۵	۱۶/۵	۸۹/۷	۴۱/۵	۳۸		
۰/۲۷	۰/۷۳	-۱۹۸/۲۸	-۲۲/۶	۲۴/۸	۳۷۸/۳	۱۰۱/۴	۲۷۶/۹	۴۹/۰	۱۵/۹	۹۳/۸	۴۹/۷	۳۹		
۰/۲۴	۰/۷۶	-۲۲۱/۵	-۷/۴	۲۳/۰	۴۰۷/۰	۹۶/۶	۳۱۰/۴	۴۹/۴	۱۴/۸	۹۳/۹	۴۷/۸	۴۰		
۰/۲۱	۰/۷۹	-۲۲۵/۷۸	۳۶/۵	۲۱/۴۵	۴۴۰/۲	۸۹/۲	۳۵۱/۰	۴۹/۰	۱۳/۷	۹۵/۳	۴۳/۷	۴۱		
۰/۱۸	۰/۸۲	-۲۲۸/۸۱	۲۶/۲	۲۱/۰	۴۷۰/۹	۸۴/۴	۳۸۴/۵	۴۹/۰	۱۴/۸	۹۹/۱	۴۱/۸	۴۲		
۰/۲۲	۰/۷۸	-۲۸۵/۲۳	۳۱/۰	۲۲/۹	۵۵۲/۷	۱۱۸/۴	۴۳۴/۳	۵۰/۰	۱۵/۸	۷۱/۱	۱۲۶/۷	۵۹/۸	۴۳	
۰/۲۲	۰/۷۸	-۳۲۱/۰۳	۲۸/۳	۲۲/۲	۴۱/۸	۱۳۶/۳	۵۰۵/۵	۵۰/۰	۶/۴	۱۴۵/۴	۵۹/۵	۴۴		
۰/۲۲	۰/۷۸	-۴۰۴/۴۶	۱۰/۱	۲۲/۸	۷۲۳/۰	۱۵۵/۰	۵۶۸/۰	۱۴/۷	۲/۵	۱۶۵/۳	۸۱/۴	۴۵		
۰/۲۳	۰/۷۷	-۴۷۵/۵۸	-۸/۵	۲۳/۴	۸۵۲/۷	۱۹۲/۶	۶۴۰/۱	۵۲/۴	۱۵/۰	-۲/۰	۲۰۰/۲	۱۰۱/۱	۴۶	
۰/۲۴	۰/۷۶	-۵۴۹/۷۷	-۲۰/۶	۲۳/۸	۹۸۵/۴	۲۳۱/۵	۷۵۴/۱	۵۲/۰	۱۰/۱	-۴/۱	۲۳۴/۷	۱۲۰/۴	۴۷	
۰/۲۳	۰/۷۷	-۶۴۱/۴۶	-۲۷/۰	۲۳/۷	۱۱۵۰/۵	۲۵۸/۵	۸۹۲/۰	۵۴/۰	۱۴/۹	-۶/۴	۲۷۲/۸	۱۳۹/۶	۴۸	
۰/۲۲	۰/۷۸	-۷۴۹/۸۹	-۱۹/۳	۲۳/۳	۱۲۸۳/۷	۲۷۸/۴	۱۰۰۵/۳	۵۶/۰	۱۵/۱	-۴/۷	۳۱۲/۱	۱۵۸/۴	۴۹	
۰/۲۲	۰/۷۸	-۷۰۴/۴۰	۱۴۱/۹	۲۹/۱	۱۵۱/۲	۳۳۲/۷	۱۱۱۸/۴	۵۹/۰	۲۰/۴	۲۱/۳	۴۳۹/۹	۱۹۹/۳	۵۰	

اڈا کے تبلوی (۴)

$1 - \alpha$	$\alpha = \frac{E'}{E' + I'}$	T'	$N' = \frac{N}{P_n} = \frac{E + I}{E' + I'}$	$E' + I' = \frac{I}{P_i}$	$E' = \frac{E}{P_o}$	P _i	P _o	N = E - I	E + I	I	E	سال	
0/۲۳	0/۷۷	-۸۱۴/۴۰	۱۵۰/۰	۳۱/۶	۱۷۳۴/۴	۳۸۶/۹	۱۳۴۷/۵	۶۴/۹	۲۲/۱	۴۷/۴	۲۵۱/۱	۲۹۸/۵	۵۱
0/۲۵	0/۷۵	-۴۱۳/۹	۴۰۰/۰	۴۹/۵	۱۹۹۲/۷	۴۹۱/۳	۱۵۰۱/۴	۷۰/۳	۲۹۷/۰	۹۸۷/۸	۳۴۵/۴	۶۲۴۳/۴	۵۲
0/۳۲	0/۶۸	۰	۸۰۲/۴	۱۰۰/۰	۲۱۵۳/۶	۶۷۵/۶	۱۴۷۸/۰	۱۰۰/۰	۱۰۰/۰	۸۰۲/۴	۲۵۱۳/۴	۶۷۰/۴	۵۳
0/۴۴	0/۶۶	-۷۱۵/۶	۱۹۳/۰	۱۱۰/۰	۲۳۳۳/۶	۱۰۰۶/۳	۱۳۲۷/۳	۱۱۲/۰	۱۸۰/۴	۱۱۱/۶	۲۵۸۷/۱	۱۱۲۷/۱	۵۴
0/۴۹	0/۶۶	۷۸۱/۸۷	۴۱۸/۱	۱۱۷/۷	۲۶۱۷/۶	۱۱۳۹/۰	۱۴۷۸/۶	۱۱۳/۶	۱۲۰/۸	۴۹۲/۱	۳۰۸۲/۱	۱۲۹۵/۰	۵۵
0/۴۸	0/۶۴	۱۰۷/۷	۴۰۷/۸	۱۲۴/۸	۲۵۹۷/۱	۱۲۵۱/۲	۱۳۴۵/۷	۱۱۹/۲	۱۳۰/۱	۲۵۹/۴	۳۲۳۲/۲	۱۲۹۱/۴	۵۶
0/۴۸	0/۶۱	-۰/۹۴۷۰	۴۶/۰۴	۱۲۹/۹۴	۱۷۶۴/۴	۸۴۸/۷	۹۱۰/۷	۱۲۹/۹۹	۱۲۹/۸۰	۸۵/۸	۲۲۹۷/۴	۱۱۰۳/۴	۵۷
0/۴۳۴۹	0/۶۲۰۱	۲۵۰۱/۹۰۰۹	۴۳۸/۵۰	۱۹۱/۴۹	۱۴۰۲/۲	۹۰۹/۸	۷۹۲/۴	۱۵۱/۳۱	۲۲۲/۲۱	۸۳۹/۷۰	۲۴۸۵/۱۰	۹۲۲۱/۷	۵۸
0/۴۰۲۸	0/۶۲۰۱	۲۶۹/۱۵	-۸۹/۱۹	۲۳۲/۹۴	۸۴۵/۴	۵۹۴/۱	۴۵۱/۲	۱۸۴/۱۸	۴۵۰/۳۵	-۴۰۸/۰۰	۱۹۶۴/۰۰	۱۰۸۸/۶	۵۹
0/۴۳۴۲	0/۴۰۸۷	۳۳۰/۲	-۱۷۵/۰	۲۴۲/۷	۸۹۸/۷	۶۷۲/۹	۲۲۵/۸	۱۹۳/۲۰	۳۸۸/۰۸	-۴۲۳/۸۰	۲۱۷۸/۴	۱۳۰۰/۱	۶۰
0/۴۲۵۸	0/۳۷۴۲	۳۸۶/۱۳	۲۴/۳۱	۲۴۷/۸	۱۱۶۴/۱	۵۳۱/۷	۱۹۷/۸	۳۵۰/۵۷	۶۱۳/۱۰	۳۱۱۴/۶	۱۲۵۰/۹	۱۸۶۴/۰	۶۱
0/۴۲۵۸	0/۳۷۱۵	۳۱۹/۱۶	۱۱۴/۵۲	۲۵۴/۷۷	۱۳۰۷/۵	۴۳۶/۰	۱۹۹/۶	۳۴۶/۱۰	۶۷/۲۰	۳۷۰۲/۴	۱۸۱۷/۷	۱۸۸۴/۹	۶۲
0/۴۳۸۶	0/۳۷۱۵	۳۱۹/۱۶	۱۱۴/۵۲	۲۵۴/۷۷	۱۳۰۷/۵	۴۳۶/۰	۱۹۹/۶	۳۴۶/۱۰	-۳۷	۳۰۷۶/۴	۱۵۱۶/۷	۴۳	

و پس از تغییرات لازم داریم:

$$T' = \frac{2U(1-P)}{P(1+U)} E' \quad (21)$$

از رابطه (21) نتیجه می‌شود که در صورتی که سطح شاخص قیمت‌های صادراتی بالاتر از سطح شاخص قیمت‌های وارداتی باشد ($P < 1$) نتیجه مبادلات خارجی همواره، مثبت خواهد بود. حال اگر از رابطه اخیر نسبت به متغیرهای جدید یعنی P و U مشتق گرفته شود، داریم:

$$\frac{\partial T'}{\partial P} = \frac{-2U}{P^2(1+U)} E' < 0$$

و

$$\frac{\partial T'}{\partial U} = \frac{2(1-P)}{P(1+U)^2} E' \leq 0$$

چنانچه ملاحظه می‌گردد مشتق T' نسبت به P در صورتی که U ثابت باشد، منفی است و همچنین مشتق T' نسبت به U وقتی P ثابت است، مثبت و یا منفی باشد. بنابراین نتایج زیر حاصل است:

در صورتی که نسبت واردات به صادرات ثابت بماند ولی نسبت شاخص قیمت کالاهای وارداتی به شاخص قیمت کالاهای صادراتی افزایش یابد، در آن صورت نتیجه مبادلات خارجی کاهش می‌یابد.

و همچنین در صورتی که نسبت شاخص قیمت کالاهای وارداتی به کالاهای صادراتی ثابت باشد دو حالت حادث می‌شود:

الف - وقتی $1 < P$ باشد در نتیجه $\frac{\partial T'}{\partial U}$ مثبت خواهد بود.

ب - وقتی $1 > P$ باشد در نتیجه $\frac{\partial T'}{\partial U}$ منفی خواهد بود.

از ملاحظات بالا می‌توان نتیجه گرفت که:

هرچه P به یک نزدیکتر باشد یعنی شاخص قیمت صادرات و شاخص قیمت واردات به یکدیگر نزدیکتر باشند مقدار T' به صفر نزدیکتر می‌گردد. به طوری که برای $P=1$ مقدار T' صفر است. و بر عکس اگر $1 > P$ باشد T' منفی خواهد بود یعنی در نتیجه معاملات با خارج زیان نسبی کشور می‌گردد و هرچه P از یک بزرگتر گردد، قدر مطلق این زیان نیز بالا خواهد رفت و بر عکس، این موضوع بخوبی در جدول ۳ ملاحظه می‌شود، و موضوعی است که در کلیه شاخصهای تعدیل کننده که در آنها شاخص قیمت‌های کالاهای صادراتی و وارداتی دخالت می‌نمایند عمومیت خواهد داشت. ارجحیت شاخص Courbis در آن است که این شاخص قادر است علاوه بر اثر قیمت‌ها تأثیر حجم واردات و صادرات را نیز به طور کامل در بردا و باخت تجارت خارجی ظاهر سازد. بنابراین کاربرد آن در کشورهایی که معمولاً در تجارت خارجی‌شان با عدم تعادل مواجه می‌باشند منطقی تر بنظر می‌رسد.

خلاصه و نتیجه:

برای تمهیل حسابهای دنیای خارج تعدادی شاخص وجود دارد که از این میان اداره حسابهای اقتصادی شاخصی را که توسط «کورسیس» پیشنهاد شده است، مورد استفاده قرار می‌دهد. برای اینکه دلایل این عمل از نظر علمی کاملاً روشن گردد و جای هیچگونه ابهامی باقی نماند این پژوهش انجام گرفت و ابتدا تز و مزايا و معایب دو روش پیشنهادی توسط «گری» و «استیوول» مورد بررسی واقع گردید و از آنجا خواصی را که لازم است یک شاخص تعديل‌کننده حسابهای دنیای خارج دارا باشد تبیجه گرفته شد. پس از آن با توجه به نتایج حاصل روش مطلوب هم از نظر علمی و هم از نقطه نظر عملی روشن گردید. ولی بااید توجه داشت که چون تعدل حساب دنیای خارج منجر به تعیین برد (باخت) حاصل از تجارت بین‌المللی می‌گردد، در نتیجه موضوع از نظر مراودات بین‌المللی دارای اهمیت خاصی می‌باشد. و احیاناً سازمان ملل به دلایل مختلفی ترجیح می‌دهد که حسابهای در آمد ملی بدون اینکه تعدل شده باشند در نشریات رسمی بین‌المللی درج شوند. ولی این موضوع دلیل آن نخواهد بود که کشورها حساب دنیای خارج را تعدل ننمایند. چون هدف اصلی در محاسبه، در آمد ملی در هر کشوری در درجه اول تهیه چهارچوب و آمارهای لازم جهت برنامه‌ریزی و رفع مشکلات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی خود آن کشور می‌باشد و برای این منظور نیز لازم است در آمد ملی و کلیه جداول و آمارهای آن از جمله جدول داده‌ها و ستاده‌های آن به قیمتهاهی ثابت و یا به گفته دیگر در آمد ملی فیزیکی نیز محاسبه گردد و سریهای زمانی و اعداد و ارقام آن از قید تغییراتی که در قیمتها حاصل می‌شود و یا به زبان علمی تر از تأثیر اعوجاجی که تغییرات قیمتها در آن ایجاد می‌کنند آزاد شوند. تا بدین وسیله بتوان تغییرات واقعی را که براز اعمال سیاستهای مختلف حاصل می‌شود مشخص نمود. بنابراین برای دستیابی به این هدف ناگزیر هستیم که حسابهای مختلف در آمد ملی و از جمله حساب دنیای خارج را به قیمتهاهی ثابت بدهست آوریم. ولی این عمل تا آنجا که ممکن است باید برمبنای علمی استوار باشد و این خود علت اقدام به این بررسی را توجیه می‌کند. باید توجه داشت که شاخصها و روشهای متعددی جهت تعديل حساب دنیای خارج توسط مؤلفین ابداع شده است که علاقه‌مندان می‌توانند به فهرست مقالات مربوط در انتهای این بررسی مراجعه نمایند. به هر صورت به دلایل مختلفی که برخی از آنها در این بررسی آورده شده است، می‌توان نشان داد روشی که اداره حسابهای اقتصادی برای این منظور انتخاب نموده است روش معقول و قابل اطمینانی می‌باشد.

نتیجه دیگری از این بررسی حاصل شده که عبارت است از: «استفاده از شاخص P^1 برای تعیین نرخ پول ملی نسبت به یک پول بین‌المللی». چنانکه در متن مقاومه ملاحظه می‌شود، با توجه به نقش اساسی نرخ ارز در توسعه سرمایه‌گذاری و تولیدات کشور و بالاخره نقشی که نرخ ارز در حسابات از صنایع و حرکت به سوی خودکفایی نسبی مملکت دارد، می‌توان نتیجه گرفت که این شاخص یکی از پارامترهایی است که می‌تواند در سیاست نرخ‌گذاری ارزی مملکت، نقش مهمی داشته باشد و مورد توجه بانک مرکزی و مقامات پولی کشور نیز قرار گیرد. چون می‌دانیم که وابستگی نرخ ارز به یک سبد ارزی (SDR) و یا یک ارز معتبر مثل

۱- شاخص تعديل‌کننده حسابهای دنیای خارج.

دلار و غیره به احتمال زیاد هیچگونه ارتباطی با قدرت خرید پول ملی در بازار بین‌المللی ایجاد نمی‌نماید، و در نتیجه پیروی از این سیاست می‌تواند موجب شود که تولیدات داخلی بشدت در مقابل کالاهای وارداتی رقیشان آسیب‌پذیر گردد. بنا بر این بهترین روش تعیین نرخ ارز نسبت به پول ملی روشی است که بتواند در هر لحظه پیوندی بین قدرت خرید پول ملی و نرخ پول بین‌المللی برقرار نماید و این امر توسط شاخص P_n انجام شدنی است (به تابلوی ۴ صفحه ۳۳ مراجعه شود).

ولی به هر صورت نباید از این بررسی مختصر نتیجه گرفت که در حال حاضر باید ارزش ریال را تنزل داد. این امر احتیاج به بررسیهای دقیق‌تر و همه‌جانبه‌تری دارد.

منابع و مأخذ:

- 1- Stuvel, G., A new approach to the measurement of terms of trade effects, The Review of Economics and Statistics, August 1956.
- 2- Stuvel, G., The impact of changes in the terms of trade on Western Europe's balance of payments, Econometrica, January 1958.
- 3- Schimmier, H., on the quantity concept of production, The Review of Income and Wealth, December 1976.
- 4- Bowley, A. L., Studies in the National Income 1924-1938, 1944.
- 5- Income and Wealth, series IV, 1955.
- 6- Statistics of National Product and Expenditure, No. 2, 1938 and 1947 to 1955. OEEC, 1957.
- 7- Nicholson, J. L., The effects of international trade on the measurement of real national income, The Economic Journal, September 1960.
- 8- R. Stone, Quantity and price indexes in National Accounts, OEEC, 1956.
- 9- Burge, R. W. and Geary, R. C., Balancing of national accounts in real terms. paper read to the 1957 meeting of the International Association for Research on Income and Wealth.
- 10- Stuvel, G., Asset revaluation and terms of trade effects in, the framework of the national accounts, The Economic Journal, june 1959.
- 11- Comptes Nationaux a prix constants, Etudes et Conjoncture, July 1964, and R. Courbis and P. Temple, La methode des "Comptes de surplus" et ses applications de INSEE, 35C.
- 12- Kurabayashi, Y., The impact of change in the terms of trade on a system of national accounts, Review of Income and Wealth, September 1971.
- 13- Geary, R.C., Introduction to Income and Wealth, series IX 1961.
- 14- Godley, W. and Cripps F., London and Cambridge, Economic Bulletin II, The Times, 1974.

زیرا اگر دستآورده نظام روابط کار را تأمین حقوق حقه کارگر و کارفرما بدانیم، نظام اقتصادی است که تکلیف حق طرفین را روشن می‌سازد.

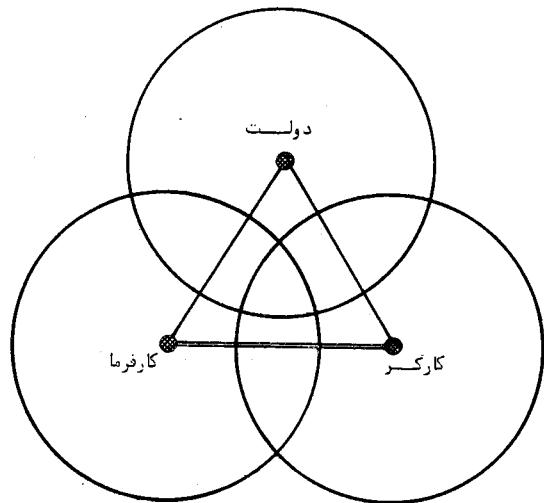
به نظر نگارنده همین امر منشاء اغلب اختلاف نظرهای بین دولت، مجلس، شورای نگهبان و محافل کارگری کشور در مورد لایحه پیشنهادی کار به حساب می‌آید.

اگر عوامل تولید را به گونه‌ای که متدالو است، طبیعت، کار، سرمایه، تکنولوژی و مدیریت در نظر بگیریم، نظام اقتصادی، سهم هریک از این عوامل پنجگانه را مشخص می‌سازد و در این میان سهم نیروی کار را نیز - که معمولاً به صورت حقوق و مزايا یا شریک بودن در سود و سرمایه مطرح می‌شود - تعیین می‌نماید.

در کشورهایی که نظام اقتصادی نسبتاً ثابت شده و پذیرفته شده‌ای وجود دارد و سهم عوامل تولید از نظر کارگران تا حدودی مشخص شده، تلاطم و بلا تکلیفی کارگری بمراقبات کمتر از کشورهایی است که هنوز تکلیف نظام اقتصادی آنها روشن نیست. به دیگر سخن کشورهایی که نتوانسته‌اند نظام اقتصادی مشخصی را استوار سازند و در چارچوب قوانین و مقررات خاصی سهم کارگر را از نتایج کار آن‌ها مشخص کنند، بروز بعراوهای کارگری چه آشکار و چه پنهان اجتناب‌پذیر است.

لازم به یادآوری است که به نظر نگارنده، با اینکه شرایط و نظام اقتصادی کشور عامل مؤثری در تعیین روابط کار در هر جامعه شمرده می‌شود، معنالیک این پدیده کاملاً تحت تأثیر مسایل سیاسی است و بنابراین عامل تعیین‌کننده واقعی سیاست کشور است که در واقع شکل‌دهنده نظام اقتصادی نیز می‌باشد. از جمله اهم مواردی که در چارچوب شرایط اقتصادی معیط در ارتباط با روابط کار عنوان می‌شود، عبارت است از:

- ۱- حجم و کیفیت نیروی کار و پتانسیل تشکیلات کارگری

نمودار ۴ - رابطه سه جانبه دولت - کارگر و کارفرما، مأخذ کتاب مدیریت منابع انسانی و روابط کار، تالیف نگارنده.

سازمان بین‌المللی کار را نیز می‌توان یک پدیده سیاسی برونو مرزی تلقی نمود که تصمیمات آن در حد بین‌المللی، در چارچوب مقاوله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه‌های آن جاری است. ایران نیز به عنوان یکی از صد و پنجاه عضو آن سازمان حداقل دوازده مورد از مقاوله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه‌های آن سازمان را پذیرفته است و بنابراین حداقل در همین میزان تحت تأثیر تصمیمات آن سازمان قرار دارد.^{۱۲}

ب - شرایط اقتصادی معیط
به ظاهر مؤثرترین عامل تعیین‌کننده روابط کار در هر کشور نظام اقتصادی آن کشور است،

۱۴- به نشریه شماره ۲۳ مؤسسه کار و تأمین اجتماعی مراجعه شود.

مسئله تعدل حسابهای دنیای خارج و مسئله حساب معاملات با دنیای خارج

- 15- A System of National Accounts, Studies in Methods, Series F, No. 2, Rev. United Nations, 1968.
- 16- Richardson, Diana, Measurement of import and export price indices, OECD, Department of Economics and statistics, August 1979.
- 17- Angermann, O; External Terms of Trade of the Federal Republic of Germany using different methods of deflation, Review of Income and Wealth, Series 26, No. 4 December 1980.